

ἡ χύτατι

Κατὰ τὴν ὑψηλὴν ἐπιθυμίαν
τῆς Α. Μιχαηλίδου τῆς
Βασιλίσσης ἐγένετο ἡδὴ ἀπὸ
τῆς παρηδόσης Παρασκευῆς
ἡ συνάντησίς μου μετὰ τοῦ
μ. Ζωῦτα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ
Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
οἱ μ. Ζωῦτας εἶπεν. ἴαν
γὲν θά γένῃ ἡ μετὰφρασις
τῆς τῆς γλώσσης τοῦ λαοῦ,

αὐτός δι' δέχεται ὅτε νά
συμπτάσχη τοῦ ἔργου.
Εάν δι' δά μεταφρασθῶσι
τά εὐαγγέλια εἰς τήν γλῶσ-
σαν τῶν ρομίων, τότε ἀνα-
γκαζέσκει τό ἔργον, ἀλλ' ὑπό
τού ὅρου νά ἐκφασθῇ μόνος
ἐν τῶν διοκόγων, βοηθοὺς ἔχων.
Διὰ τοῦ γνωστοῦν μέρος τοῦ

Δύο μαθηγνήτας τῆς φηρογορίας
μ. Κόντον μαι μ. Χατζηδαν.

Μητά βαδύτάτου σβασοῦ

φ. π. π. παπαδόπουλος

Αθήναι, 16 φεβρουαρίου 1899.

Υ. Τ. Μητά τῆς ἀνωτέρου
ἀπάλτησιν ἐξημοροῦδισα ἐν
γόνος ἐν γαίῳ, ὅπως παρὰ
σημῶσιν κίττων τῶν
διδ τῆς προσήχῃ τῆς πῆλιν.